

Nazaj k uspehu

Pomurske mlekarne so zadnjih 10 let izjemno nazadovale zaradi zgrešenih naložb, slabega in neodgovornega poslovanja brez ustrezne strategije in z nekonsolidirano lastniško strukturo, ki je vodila v boj med posameznimi strujami. Vse to je družbo pripeljalo roba.

Pomurske mlekarne so bile na začetku letošnjega februarja, pred prihodom direktorja Roberta Sereca, MBA IMD, praktično pred stečajem z izgubo 6,4 milijona evrov iz leta 2014, 16 milijoni evrov obveznosti in 2,5 milijona evrov manjka obratnega kapitala. Brez prave vizije in uporabnega poslovnega načrta za leto 2015 je bilo februarja zagotovljenih zgolj 40 od 56 milijonov litrov surovega mleka, ob 400 tisoč evrov izvršb je podjetju grozilo še dodatnih 1,3 milijona evrov izvršb. Večina bančnih kreditov je zapadlo po pretečenem dvoletnem moratoriju, odnosi z bankami pa so bili povsem neregulirani.

Ko bi bilo najlaže prodati ...

»V katastrofalnem stanju so nam banke upnice stale ob strani. Brez njih bi družba konec marca pristala v stečaju,« poudarja direktor Robert Serec, ki je vodenje družbe prevzel februarja, in se takoj lotil

temeljitega prestrukturiranja družbe. »Ob mojem prihodu je bila že močno prisotna ideja o odprodaji podjetja, saj je v takem trenutku to najlažji izhod iz krize in razrešitev odgovornosti lastnikov,« razlaga Serec. Družba je bila po zunanji oceni januarja vredna pičlih 300 tisoč evrov.

Odločitev za reševanje

Za Sereca je bila odločitev rešiti podjetje samoumevna: »Na Pomurske mlekarne sem zelo navezan, saj so mi s štipendijo v srednji šoli omogočili osebnostni in poklicni razvoj ter ponudili dobro osnovo za kariero.« Serec je strokovnjak za izboljšave procesov in reševanje družb, ki je kot krizni manager že pomagal številnim slovenskim in tujim podjetjem. »Izziv pomagati Pomurju in slovenskemu kmetu pri ohranitvi podeželja je bil izjemen, s tem pa tudi ogromna odgovornost. Na trenutke me je kar streslo, a odločitev je padla in vesel sem, da je,« še doda.

»Prvih 100 dni je ključnih za prestrukturiranje podjetja,« pove Serec. Hitro je identificiral ključne sodelavce, ki so uživali zaupanje v kolektivu in z njihovo pomočjo izvedel aktivnosti za izboljšanje situacije. »Vedeli smo, da bodo v aprilu mlečne kvote v EU padle in se bo poslovno okolje dodatno zaostri- lo – Rusija je podaljšala moratorij, grška kriza je bila na obzoru, zato je bilo treba speljati vse aktivnosti v precej krajšem času, kot sem si najprej zamislil. A skupaj nam je uspelo in ponosen sem na vsakega sodelavca v Pomurskih mlekarnah.«

Čaka jih še precej dela

Podjetje je s pomočjo prisilne poravnave odločno na poti okrevanja. »Letos bomo ustvarili okrog 2,8 milijona evrov EBITDA, kar je najboljši poslovni rezultat zadnjih 20 let,« poudari Serec. Kljub temu je prisilna poravnava nujna, saj je deset let slabega poslovanja pustilo okrog 15 milijonov evrov večinoma zapadlih obveznosti.

Ob tem pa Serec pravi, da je vesel povratka nekaterih kmetov, ki so v preteklosti zapustili Pomurske mlekarne. Kajti brez kmeta in njegovega dobrega mleka mlekarne ni.

»Slovenskemu kupcu že 70 let nudimo najboljšo kakovost, ki je bila s 13 medaljami za najboljšega mlekarja potrjena v izjemni konkurenci na letošnjem sejmu AGRA v Gornji Radgoni. To kakovost bomo še intenzivneje širili tudi na nove tuje trge, saj imamo krasen nabor izdelkov, ki nam omogočajo ustrezen nastop na oddaljenih trgih, kot so Tajvan, Hongkong, Singapur, Libija. V naslednjem letu pa računamo tudi z vstopom na kitajski trg,« pravi Robert Serec, direktor Pomurskih mlekarne.